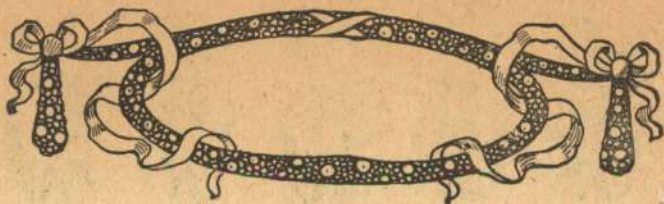

Trofast Kærlighed

Drama i 2 Akter

Trofast Kærlighed.

Drama i 2 Akter.

HOVEDROLLERNE:

Anna.

Peter.

Poul Vang, stud. jur.

Handlingen foregaar dels i København, dels i en dansk Landsby.

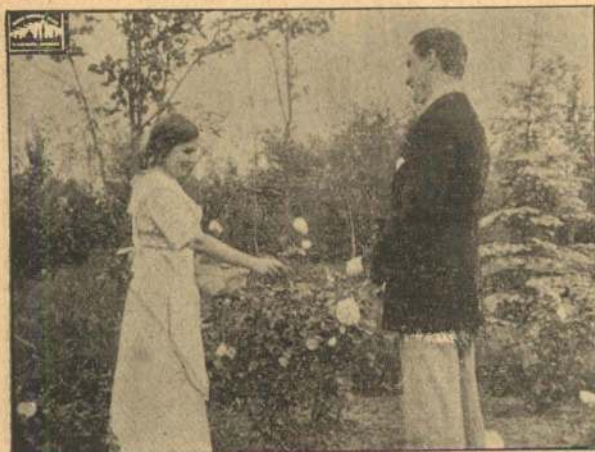
I den hyggelige lille Landsby bor Anna hos sine Forældre, der er flittige Husmandsfolk. Nu er Anna blevet 18 Aar, og hun skal til Hovedstaden for at faa Plads. Hendes Plejebroder Peter er nemlig en tilstrækkelig Hjælp for hendes aldrende Forældre, den lille Husmandsloed er heller ikke saa stor, at den kan føde saa mange Munde, og „Anna har godt af at komme ud at tjene, lige som vi selv har gjort,“ siger de gamle

Forældre. Peter er inderlig bedrøvet over at skulle miste sin Plejesøster, der er mere end en kær Veninde for ham. Efter at have givet ham Løfte om tidt at ville skrive til ham, tager Anna en hjertelig Afsked med alle sine Kære.

Anna ankommer nu til Hovedstaden og skal henvende sig til et Fæstekontor, hvorfra hun har faaet Løfte om en Plads. Det er Aften, da hun

kommer til Byen, og ukendt som hun er i Hovedstaden, staar hun udenfor den store Banegaard, tvivlrædig om, hvilken Vej hun skal gaa. En Bondefanger henvender sig til hende og tilbyder at hjælpe hende. Anna, der i den fremmede kun ser et velvilligt Menneske, følger godtroende med ham. Hun føres ned i en Beværtning, hvor hun gør Bekendtskab med nogle af Bondefangerens Venner, og nu bliver hun trakteret af disse.

Nogle Studenter, blandt hvilke der befinder sig en ung Jurist, Poul Vang, er ude at more sig, og de havner i den skumle Beværtning. Anna vil forlade sine nye Bekendte, men de tvinger hende til at blive siddende. Poul lægger Mærke til dette og tilbyder hende sin Beskyttelse. Bondefangerne ypper Klammeri, Politiet tilkaldes, og det lykkes Poul Vang at befri Anna fra sine paa-trængende Bekendte. Han fører hende til et lille

Hotel, og med Løfte om et snarligt Gensyn giver han hende sit Visitkort, saaledes at hun senere kan skrive til ham.

Næste Dag henvender Anna sig paa Fæstekontoret og faar opgivet den Adresse, efter hvilken hun skal søge Pladsen. Ved Synet af Adressen: Overretssagfører Vang, Nordgade 27, studser Anna — det er jo Navnet og Adressen paa hen-

des Ven fra i Gaar, og hun glæder sig allerede ved Tanken om at skulle træffe Poul, hos hvis Forældre hun søger Plads.

Anna bliver modtaget af Husets Frue og faar straks Pladsen. Da hun kort efter møder Poul, bliver denne glædeligt overrasket ved at gense hende, og Anna har paa sin Side heller intet imod at forny det korte Bekendskab fra den foregaaende Dag. De unge, der dagligt ser hin-

anden, fatter efterhaanden mere og mere gensidig Sympati, og en Dag inviterer Poul Anna med til et Gilde, der skal holdes paa Regensen hos nogle af hans Studenterkammerater. Efter dette Gilde betragter Poul og Anna sig som Forlovede, dog selvfølgelig alt i dybeste Hemmelighed for Forældrene.

Nogen Tid gaar, og Anna begynder at skranke. Fruen tilkalder Huslægen, og denne konstaterer, at Anna skal have et Barn. Da Poul hører dette, tilstaar han aabent og ærligt alt overfor sin Fader, og han siger, at han vil gifte sig med hende;

men Faderen faar ham overtalt til at lade være. Hvis han gifter sig med Pigen, vil hans Karrière for bestandig være ødelagt, og da Faderen lover at ville sørge baade for Anna og Barnet, giver han efter for hans Overtalelser.

Nogen Tid efter faar Anna en lille Dreng. Pouls Fader besøger hende jævnligt, og en Maa-ned efter Fødslens giver han hende en større Sum Penge og beder hende for Pouls Fremtids Skyld

ikke mere at ville opsøge sit Barns Fader, og fortvivlet gaar Anna ind herpaa. Da hun ikke tør rejse hjem til sine Forældre, flytter hun ud i Byens Udkant. I det hele taget har hun slet ikke villet skrive noget til sine Forældre om denne Sag, og nu vil hun være død for alle sine gamle Venner og Bekendte.

Nogle Aar er gaaet, og det gaar kummerligt for Anna. Det er svært for hende at faa Ar-

bejde, og Nøden holder snart sit Indtog i det lille Kvistværrelse, hvor hun bor. En Dag finder hun paa Gaden en Portemonnæ; hun tager den op og vil aflevere den paa Politistationen. Men idet hun staar udenfor Indgangen til Stationen, ser hun i Tankerne sit lille Barn skrigende af Sult. Hun beholder Pungen og køber Mælk og

Brød for nogle af Pengene, hvorefter hun skyndsomst begiver sig hjem til Barnet.

Der er imidlertid blevet lagt Mærke til Anna, og da Ejeren af Portemonnæen melder sit Tab paa Stationen, bliver der sendt en Betjent af Sted for at anholde hende, og efter at Barnet er overladt til en Nabokones Omsorg, bliver Anna ført til Stationen. Politiassistenten skal til 'at holde Forhør over hende, da han i det samme genken-

der Anna. Han er Poul, hendes Ungdomsven, der nu efter endt Eksamen har faaet en Stilling. Idet han ser hende, gennemfares hans Hjerne af tusinde Tanker; han erindrer de lykkelige Dage i hans Forældres Hjem og Afskeden med Anna, og nu staar hun for ham anklaget for en Forbrydelse, en Forbrydelse, som han sikkert er den indirekte Aarsag til!

Poul henvender sig til Anklageren og beder

denne tage sin Klage tilbage, naar han faar alle sine Penge igen, og den Fremmede gaar ind herpaa. Poul lægger de manglende Penge i Pungen, og Anklageren forlader Politistationen.

Nu er Poul og Anna alene. I faa Ord fortæller hun ham sin sørgelige Historie, og Poul, der selv vil overbevise sig om hendes ulykkelige

Forhold, følger hende hjem paa hendes Kvistværelse. Da han ser sit Barn, der er opkaldt efter ham, vil han fremtidigt tage det til sig, men Anna vil ikke indgaa herpaa. Som en foreløbig Lindring i Nøden giver han hende nogle Penge og lover snart at ville besøge hende.

Poul befinder sig alene paa sit Kontor. I Tankerne har han gennemgaaet hele Fortiden. Han véd, at han intet mere er for Anna efter sin Opførsel imod hende; nu kan hun kun blive lykkelig ved atter at komme sammen med sin Familie. Men hun har jo fortalt ham, at hun ikke turde skrive til Forældrene. Nu vil Poul være den, der skaffer hende Lykken tilbage, og han skriver til hendes Forældre:

Da jeg har erfaret, at Deres Datter trænger til Deres Hjælp, kan De faa nærmere Oplysninger ved at henvende Dem paa Politistation Nr. 4.

Poul Vang,
Politiassistent.

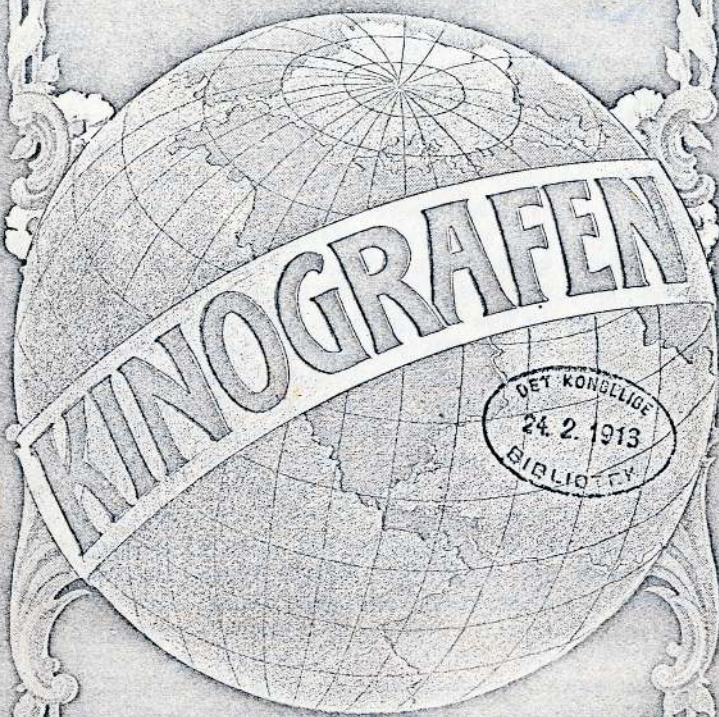
Hjemme i den lille Landsby har de Gamle i flere Aar intet hørt fra deres Datter; de tror, at hun er død. Da kommer der en skønne Dag et Brev om hende, og hendes trofaste Ven, hendes Plejebroder Peter, tager til Byen for at hente hende. Han henvender sig paa Politistationen, hvor Poul Vang giver ham hendes Adresse, og uden nærmere at omtale hendes Forhold beder han Peter om at være god mod Anna, der har lidt saa meget.

Det banker paa Kvistværelsets Dør og Peter træder ind. Bestyrtet stirrer Anna paa ham, men endnu mere forbløffet bliver Peter, da han ser det lille Barn. „Er det dit Barn?“ spørger han. Anna nikker. Bedrøvet tænker Peter paa deres lykkelige Barndom. Pludselig udbryder han: „Det er nu lige meget, jeg tager jer begge to, hvis du vil have mig!“ — og Anna tager mod hans trofaste Tilbud.

Hurtigt rejser de tilbage til Landsbyen. I deres Glæde over at gense Datteren, tilgiver Forældrene hende straks, og den sande Fred og Lykke hersker nu i det lille Husmandshjem.

PROGRAM
FOR

DET KÖNGLIGE
24. 2. 1913
BIBLIOTEK

FREDERIKSBERGGADE 25
KØBENHAVN
TELEFON 7606

Trofast Kærlighed.

Drama i 2 Akter.

HOVEDROLLERNE:

Anna.

Peter.

Poul Vang, stud. jur.

Handlingen foregaar dels i København, dels i en dansk Landsby.

I den hyggelige lille Landsby bor Anna hos sine Forældre, der er flittige Husmandsfolk. Nu er Anna blevet 18 Aar, og hun skal til Hovedstaden for at faa Plads. Hendes Plejebroder Peter er nemlig en tilstrækkelig Hjælp for hendes aldrende Forældre, den lille Husmandsloed er heller ikke saa stor, at den kan føde saa mange Munde, og „Anna har godt af at komme ud at tjene, lige som vi selv har gjort,“ siger de gamle Forældre. Peter er inderlig bedrøvet over at skulle miste sin Plejesøster, der er mere end en kær Veninde for ham. Efter at have givet ham Løfte om tidt at ville skrive til ham, tager Anna en hjertelig Afsked med alle sine Kære.

Anna ankommer nu til Hovedstaden og skal henvende sig til et Fæstekontor, hvorfra hun har faaet Løfte om en Plads. Det er Aften, da hun kommer til Byen, og ukendt som hun er i Hovedstaden, staar hun udenfor den store Banegaard, tvivlrædig om, hvilken Vej hun skal gaa. En Bondefanger henvender sig til hende og tilbyder at hjælpe hende. Anna, der i den fremmede kun ser et velvilligt Menneske, følger godtroende med ham. Hun føres ned i en Beværtning, hvor hun gør Bekendtskab med nogle af Bondefangerens Venner, og nu bliver hun trakteret af disse.

Nogle Studenter, blandt hvilke der befinder sig en ung Jurist, Poul Vang, er ude at more sig, og de havner i den skumle Beværtning. Anna vil forlade sine nye Bekendte, men de tvinger hende til at blive siddende. Poul lægger Mærke til dette og tilbyder hende sin Beskyttelse. Bondefangerne ypper Klammeri, Politiet tilkaldes, og det lykkes Poul Vang at befri Anna fra sine paa-trængende Bekendte. Han fører hende til et lille Hotel, og med Løfte om et snarligt Gensyn giver han hende sit Visitkort, saaledes at hun senere kan skrive til ham.

Næste Dag henvender Anna sig paa Fæstekontoret og faar opgivet den Adresse, efter hvilken hun skal søge Pladsen. Ved Synet af Adressen: Overretssagfører Vang, Nordgade 27, studser Anna — det er jo Navnet og Adressen paa hendes Ven fra i Gaar, og hun glæder sig allerede ved Tanken om at skulle træffe Poul, hos hvis Forældre hun søger Plads.

Anna bliver modtaget af Husets Frue og faar straks Pladsen. Da hun kort efter møder Poul, bliver denne glædeligt overrasket ved at gense hende, og Anna har paa sin Side heller intet imod at forny det korte Bekendtskab fra den foregaaende Dag. De unge, der dagligt ser hinanden, fatter efterhaanden mere og mere gensidig Sympati, og en Dag inviterer Poul Anna med til et Gilde, der skal holdes paa Regensen hos nogle af hans Studenterkammerater. Efter dette Gilde betragter Poul og Anna sig som Forlovede, dog selvfølgelig alt i dybeste Hemmelighed for Forældrene.

Nogen Tid gaar, og Anna begynder at skranke. Fruen tilkalder Huslægen, og denne konstaterer, at Anna skal have et Barn. Da Poul hører dette, tilstaar han aabent og ærligt alt overfor sin Fader, og han siger, at han vil gifte sig med hende; men Faderen faar ham overtalt til at lade være. Hvis han gifter sig med Pigen, vil hans Karrière for bestandig være ødelagt, og da Faderen lover at ville sørge baade for Anna og Barnet, giver han efter for hans Overtalelser.

Nogen Tid efter faar Anna en lille Dreng. Pouls Fader besøger hende jævnligt, og en Maaned efter Fødslen giver han hende en større Sum Penge og beder hende for Pouls Fremtids Skyld ikke mere at ville opsøge sit Barns Fader, og fortvivlet gaar Anna ind herpaa. Da hun ikke tør rejse hjem til sine Forældre, flytter hun ud i Byens Udkant. I det hele taget har hun slet ikke villet skrive noget til sine Forældre om denne Sag, og nu vil hun være død for alle sine gamle Venner og Bekendte.

Nogle Aar er gaaet, og det gaar kummerligt for Anna. Det er svært for hende at faa Arbejde, og Nøden holder snart sit Indtog i det lille Kvistværelse, hvor hun bor. En Dag finder hun paa Gaden en Portemonnæ; hun tager den op og vil aflevere den paa Politistationen. Men idet hun staar udenfor Indgangen til Stationen, ser hun i Tankerne sit lille Barn skrigende af Sult. Hun beholder Pungen og køber Mælk og Brød for nogle af Pengene, hvorefter hun skyndsomst begiver sig hjem til Barnet.

Der er imidlertid blevet lagt Mærke til Anna, og da Ejeren af Portemonnæen melder sit Tab paa Stationen, bliver der sendt en Betjent af Sted for at anholde hende, og efter at Barnet er overladt til en Nabokones Omsorg, bliver Anna ført til Stationen. Politiasistenten skal til at holde Forhør over hende, da han i det samme genkender Anna. Han er Poul, hendes Ungdomsven, der nu efter endt Eksamen har faaet en Stilling. Idet han ser hende, gennemfares hans Hjerne af tusinde Tanker; han erindrer de lykkelige Dage i hans Forældres Hjem og Afskeden med Anna, og nu staar hun for ham anklaget for en Forbrydelse, en Forbrydelse, som han sikkert er den indirekte Aarsag til!

Poul henvender sig til Anklageren og beder denne tage sin Klage tilbage, naar han faar alle sine Penge igen, og den Fremmede gaar ind herpaa. Poul lægger de manglende Penge i Pungen, og Anklageren forlader Politistationen.

Nu er Poul og Anna alene. I faa Ord fortæller hun ham sin sørgelige Historie, og Poul, der selv vil overbevise sig om hendes ulykkelige Forhold, følger hende hjem paa hendes Kvistværelse. Da han ser sit Barn, der er opkaldt efter ham, vil han fremtidigt tage det til sig, men Anna vil ikke indgaa herpaa. Som en foreløbig Lindring i Nøden giver han hende nogle Penge og lover snart at ville besøge hende.

Poul befinder sig alene paa sit Kontor. I Tankerne har han gennemgaaet hele Fortiden. Han véd, at han intet mere er for Anna efter sin Opførsel imod hende; nu kan hun kun blive lykkelig ved atter at komme sammen med sin Familie. Men hun har jo fortalt ham, at hun ikke turde skrive til Forældrene. Nu vil Poul være den, der skaffer hende Lykken tilbage, og han skriver til hendes Forældre:

Da jeg har erfaret, at Deres Datter trænger til Deres Hjælp, kan De faa nærmere Oplysninger ved at henvende Dem paa Politistation Nr. 4.

Poul Vang,
Politiassistent.

Hjemme i den lille Landsby har de Gamle i flere Aar intet hørt fra deres Datter; de tror, at hun er død. Da kommer der en skønne Dag et Brev om hende, og hendes trofaste Ven, hendes Plejebroder Peter, tager til Byen for at hente hende. Han henvender sig paa Politistationen, hvor Poul Vang giver ham hendes Adresse, og uden nærmere at omtale hendes Forhold beder han Peter om at være god mod Anna, der har lidt saa meget.

Det banker paa Kvistværelsets Dør og Peter træder ind. Bestyrtet stirrer Anna paa ham, men endnu mere forbløffet bliver Peter, da han ser det lille Barn. „Er det dit Barn?“ spørger han. Anna nikker. Bedrøvet tænker Peter paa deres lykkelige Barndom. Pludselig udbryder han: „Det er nu lige meget, jeg tager jer begge to, hvis du vil have mig!“ — og Anna tager mod hans trofaste Tilbud.

Hurtigt rejser de tilbage til Landsbyen. I deres Glæde over at gense Datteren, tilgiver Forældrene hende straks, og den sande Fred og Lykke hersker nu i det lille Husmandshjem.

(Eventuelle Forandringer i Programmet forbeholdes.)

Obs. — Hver Billet er kun gyldig til én Forestilling, omfattende samtlige Programmets Numre; — derudover maa for hver paabegyndt Forestilling et Billet købes.

